

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 13.1.2003
COM(2003) 1 definitief

2003/0001 (COD)

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**houdende wijziging van Richtlijn 2001/25/EG van het Europees Parlement en de Raad
inzake het minimum opleidingsniveau van zeevarenden**

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

1. ACHTERGROND EN DOELSTELLINGEN

Gezien het essentieel belang van maritieme opleiding voor de veiligheid op zee en de bescherming van het mariene milieu heeft de Europese Commissie in 1993 een richtlijn voorgesteld ter verzekering van een gelijktijdige en homogene toepassing binnen de Europese Unie van de internationale opleidings- en diplomeringseisen zoals die zijn aangenomen door de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) in het kader van het Verdrag betreffende de normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst van 1978 (het STCW-Verdrag). Deze richtlijn werd gevolgd door Richtlijn 94/58/EG van de Raad van 22 november 1994¹.

Na de herziening van het STCW-Verdrag in 1995 is de richtlijn ingrijpend gewijzigd op grond van het voorstel van de Commissie van 1996, dat door de Raad op 25 maart 1998² is aangenomen. Het doel van de wijziging was invoering van de nieuwe eisen van het STCW-Verdrag, met name vaststelling van een specifieke procedure en criteria voor erkenning door de lidstaten van door derde landen afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen. Algemene doelstelling van de procedure was ervoor te zorgen dat zeelieden van buiten de Gemeenschap een minimumopleiding hebben overeenkomstig de internationale opleidingseisen van het STCW-Verdrag.

Ter verkrijging van een duidelijk geheel heeft de Commissie in 2000 een voorstel gedaan voor consolidatie van Richtlijn 94/58/EG. Daarop is Richtlijn 2001/25/EG op 4 april 2001³ aangenomen door het Europees Parlement en de Raad. In deze richtlijn zijn de twee daarin opgenomen vorige richtlijnen inhoudelijk volledig bewaard gebleven.

Artikel 22, lid 2, van de geconsolideerde richtlijn voorziet in wijziging van de procedures en criteria van bijlage II bij de richtlijn, die door de lidstaten moeten worden gevolgd, wanneer zij door afgifte van een officiële verklaring door derde landen afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen erkennen. De richtlijn bepaalt dat de Raad en het Europees Parlement over eventuele wijzigingen van deze bijlage moeten beslissen op grond van een voorstel dat de Commissie voor 25 mei 2003 moet indienen.

In verband hiermee, en gezien de problemen die zijn gerezen bij de toepassing van de bepaling van de richtlijn met betrekking tot de procedure voor erkenning van de door derde landen afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen, is de Commissie van mening dat deze procedure moet worden vereenvoudigd en gewijzigd. Deze wijziging moet bestaan uit invoering op communautair niveau van een efficiënt en betrouwbaar systeem voor de erkenning van buiten de Europese Unie afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen, gericht op het aanwerven van vakbekwame bemanningen uit derde landen voor schepen uit de Gemeenschap.

Voorts is de Commissie van oordeel dat de richtlijn in lijn dient te worden gebracht met de internationale verdragen waarin taaleisen worden gesteld voor de diplomering van zeelieden en de communicatie tussen het schip en de autoriteiten aan de wal.

¹ PB L 319 van 12.12.1994.

² Richtlijn 98/35/EG van de Raad van 25 mei 1998 houdende wijziging van Richtlijn 94/58/EG inzake het minimumopleidingsniveau van zeevarenden, PB L 172 van 17.6.1998.

³ PB L 136 van 18.5.2001.

Het onderhavige richtlijnvoorstel beoogt Richtlijn 2001/25/EG als volgt te wijzigen:

- verbetering, aanscherping en vereenvoudiging van de huidige procedure voor erkenning van door derde landen afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen, middels invoering van een systeem van erkenning in de gehele Gemeenschap van derde landen die aan de minimumeisen van het STCW-Verdrag voldoen;
- invoering van specifieke procedures voor de verlenging en intrekking van de erkenning in de gehele Gemeenschap van derde landen, en voor permanente controle op de naleving door derde landen van de betreffende eisen van het STCW-Verdrag;
- actualisering van de richtlijn wat betreft de taaleisen met betrekking tot de diplomering van zeelieden en de communicatie tussen schip en autoriteiten aan de wal, overeenkomstig de desbetreffende eisen van het STCW-Verdrag en het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee van 1974, als gewijzigd (SOLAS-Verdrag);
- voorzien in een specifieke wijzigingsprocedure voor de aanpassing van de richtlijn aan toekomstige veranderingen van het gemeenschapsrecht.

2. MOTIVERING VAN DE VOORGESTELDE MAATREGEL

De richtlijn voorziet in een procedure van erkenning van vaarbevoegdheidsbewijzen die zijn afgegeven door derde landen. Volgens deze procedure is het zeelieden die over dergelijke diploma's beschikken toegestaan te werken op schepen die onder de vlag van een lidstaat varen, mits een daartoe strekkende beslissing is genomen volgens de door de richtlijn voorgeschreven procedure. Dit betekent dat toepassing van de procedure als absolute voorwaarde geldt bij de aanwerving van zeelieden van buiten de Gemeenschap voor schepen uit de Gemeenschap. De implementatie van de toepassing van deze procedure is bijzonder moeilijk gebleken en bij de toepassing van de procedure zijn er een aantal interpretatieproblemen gerezen.

Volgens de huidige procedure moet een lidstaat, wanneer hij door middel van een officiële verklaring een door een derde land afgegeven vaarbevoegdheidsbewijs erkent, de Commissie ervan in kennis te stellen- na te hebben gecontroleerd of het derde land voldoet aan de eisen van het STCW-Verdrag - welke certificaten hij heeft erkend of voornemens is te erkennen. De Commissie informeert de overige lidstaten over deze kennisgevingen. Op basis van de kennisgeving moeten de Commissie en de lidstaten de zaak beoordelen, en kunnen zij bezwaar maken tegen het besluit tot erkenning. In dat geval wordt de zaak door de Commissie behandeld volgens de procedure van artikel 23, lid 2 van de "comitologie" richtlijn.

Eén van de voornaamste problemen die bij de toepassing van de desbetreffende bepalingen van de richtlijn zijn opgetreden is, dat niet is omschreven wat er in de kennisgevingen die door de lidstaten aan de Commissie worden gestuurd moet staan. Daardoor liepen de kennisgevingen van de lidstaten qua inhoud nogal uiteen, en waren de door de Commissie en de lidstaten verrichte beoordelingen niet altijd op dezelfde grondslag gebaseerd.

Voorts is er, zoals hierboven is uiteengezet, geen definitieve geldigheidsverklaring van de afzonderlijke erkenningen van vaarbevoegdheidsbewijzen mogelijk zonder goedkeuring volgens de procedure van de richtlijn. Daarom is een afzonderlijk besluit vereist voor iedere lidstaat die een door een derde land afgegeven vaarbevoegdheidsbewijs wil erkennen. Het is een individueel besluit dat alleen de aanvragende lidstaat bindt. Dat betekent dat een andere

lidstaat die de door datzelfde land afgegeven bewijzen wenst te erkennen een eigen beoordeling moet uitvoeren en het geval via de procedure ter goedkeuring moet voorleggen.

Het is dus duidelijk dat de Commissie en de lidstaten voor hetzelfde derde land steeds opnieuw een nieuwe beoordeling moeten uitvoeren. Dit betekent zonder meer onnodige belasting van de bevoegde diensten van de lidstaten en van de Commissie.

In het licht van het bovenstaande gelooft de Commissie dat de beoordeling van de vraag of derde landen voldoen aan de internationale eisen op het gebied van maritieme opleiding en diploma's efficiënter is, wanneer zij op een geharmoniseerde en gecentraliseerde manier verloopt. Derhalve is de Commissie van mening dat de tekortkomingen van de huidige procedure kunnen worden verholpen met een systeem van erkenning in de gehele Gemeenschap van derde landen, overeenkomstig de eisen van het STCW-Verdrag.

De nieuwe procedure zoals die door de Commissie wordt voorgesteld (zie onderstaand punt 4.3) omvat erkenning van een derde land na beoordeling van zijn maritieme opleidings- en diplomastelsel, in plaats van erkenning van afzonderlijke vaarbevoegdheidsbewijzen, zoals nu gebeurt. Overeenkomstig de voorgestelde procedure worden de beoordelingen van de verzoeken van lidstaten om erkenning uitgevoerd door de Commissie, die wordt bijgestaan door het Europees Agentschap voor de veiligheid van de zeevaart (het Agentschap). Na de beoordeling neemt de Commissie volgens de "comitéprocedure" over de erkenning een besluit dat voor vijf jaar geldt. De volgens de huidige procedure genomen besluiten tot erkenning van vaarbevoegdheidsbewijzen blijven van kracht.

De erkenning wordt dus een erkenning door de gehele Gemeenschap van de systemen en procedures van een derde land. Deze aanpak van de Gemeenschap betekent dat op grond van een op communautair niveau genomen besluit de lidstaten vervolgens uit dit land afkomstige vaarbevoegdheidsbewijzen zonder verdere beoordeling erkennen door middel van een officiële verklaring.

Door de voorgestelde wijzigingen wordt dubbel werk op het terrein van de beoordeling voorkomen, terwijl tegelijkertijd een professioneel onderzoek naar de naleving van internationale eisen wordt gegarandeerd. Aangezien de erkenningsbesluiten in de gehele Gemeenschap geldig zullen zijn, zijn verdere beoordelingen door de diensten van de overige lidstaten niet meer nodig. De wijzigingen zijn derhalve gerechtvaardigd.

De huidige regels voorzien bovendien niet in een systeem voor follow-up van de volgens de procedure genomen besluiten en voor controle op de derde landen waaruit de zeelieden die voor schepen uit de Gemeenschap worden aangeworven afkomstig zijn. De Commissie is van mening dat, om er te allen tijde zeker van te kunnen zijn dat zeelieden met vaarbevoegdheidsbewijzen uit derde landen overeenkomstig de internationale eisen zijn opgeleid en gediplomeerd, er een flexibel systeem moet komen waarmee snel kan worden gereageerd op iedere onvoorspelbare verandering van de situatie in een derde land. In verband hiermee zal moeten worden voorzien in de mogelijkheid van verlenging en intrekking van de erkenningen. Voorts zal dankzij een geregeld controle van de erkende landen, aan de hand van frequente, op een gecentraliseerde en professionele manier uitgevoerde beoordelingen van de naleving, vastgesteld kunnen worden of in het betreffende derde land nog steeds aan de eisen wordt voldaan. Het Agentschap kan in beide gevallen bij de beoordelingswerkzaamheden een centrale rol vervullen.

Voorts is de Commissie van mening dat de bestaande bepalingen van de richtlijn betreffende de taalvereisten waaraan door de lidstaten afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen en officiële verklaringen bij de afgifte van die bewijzen moeten voldoen, moeten worden aangevuld met de desbetreffende eisen van het STCW-Verdrag, teneinde overeenstemming met de desbetreffende eisen van het Verdrag te verzekeren en de bestaande richtlijnbe­palingen met betrekking tot de taaleisen voor de communicatie tussen schip en autoriteiten aan de wal bij te werken, overeenkomstig de desbetreffende eisen van het SOLAS-Verdrag.

Tenslotte moet de richtlijn flexibel worden gemaakt, om bepaalde artikelen aan toekomstige ontwikkelingen van de communautaire wetgeving te kunnen aanpassen.

3. INHOUD VAN HET VOORSTEL

Het voorstel bevat één artikel waarin de voorgestelde wijzigingen van de bestaande richtlijnbe­palingen zijn vervat, en drie andere artikelen ter verzekering van de toepasbaarheid van de nieuwe eisen en de omzetting daarvan in nationaal recht.

4. BIJZONDERE OVERWEGINGEN

4.1. Taaleisen voor de vaarbevoegdheidsbewijzen en de officiële verklaringen ter bevestiging van de afgifte van een vaarbevoegdheidsbewijs (artikel 1, leden 1 en 2)

Richtlijn 2001/25/EG bepaalt dat bewijzen van vakbekwaamheid gesteld moeten zijn in de officiële taal (talen) van het land van afgifte, maar bevat geen bepalingen ten aanzien van de taal waarin de officiële verklaringen moeten zijn gesteld die worden afgegeven door de lidstaten ter bevestiging van de afgifte van nationale vaarbevoegdheidsbewijzen. Ter verzekering van overeenstemming met de internationale diplomeringseisen stelt de Commissie voor om in de bestaande desbetreffende bepalingen van de richtlijn een verwijzing op te nemen naar de desbetreffende eisen van het STCW-Verdrag⁴.

4.2. Taaleisen voor de communicatie tussen het schip en de autoriteiten aan de wal (artikel 1, lid 3).

Volgens de huidige bepalingen van de richtlijn moet de communicatie tussen het schip en de walautoriteiten plaatsvinden in een gemeenschappelijke taal of in de taal van deze autoriteiten. Ter verzekering van overeenstemming met de internationale voorschriften stelt de Commissie voor om de bestaande bepalingen van de richtlijn aan te passen, en een verwijzing naar de desbetreffende eisen van het SOLAS-Verdrag⁵ toe te voegen.

⁴ Voorschrift I/2, lid 1 en artikel VI, lid 1 van het STCW-Verdrag eisen vertaling van de vakbekwaamheidsbewijzen en officiële verklaringen in het Engels, indien het origineel niet in het Engels gesteld is: *"Indien de gebruikte taal geen Engels is, omvat de tekst (de officiële verklaring) een vertaling in die taal"*.

⁵ Voorschrift 14, lid 4 van hoofdstuk V van het SOLAS-Verdrag bepaalt dat "... op de brug Engels als werktal wordt gebruikt voor ... communicatie over veiligheid tussen de brug en de wal ... tenzij de rechtstreeks bij de communicatie betrokkenen een andere gemeenschappelijke taal dan Engels spreken). Deze bepaling is van kracht geworden op 1 juli 2002.

4.3. Procedure voor de erkenning van door derde landen afgegeven passende vaarbevoegdheidsbewijzen (artikel 1, lid 4)

In verband met de problemen bij de toepassing van de huidige procedure voor erkenning van vaarbevoegdheidsbewijzen die zijn afgegeven door de derde landen die arbeidskrachten leveren, stelt de Commissie een nieuwe gecentraliseerde en geharmoniseerde methode voor die tot een erkenning van derde landen in de gehele Gemeenschap leidt. Voorgesteld wordt de volgende procedure:

Wanneer een lidstaat met een officiële verklaring door een derde land afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen wil erkennen, dient hij bij de Commissie een verzoek om erkenning in. Dit verzoek wordt ondersteund met bewijzen dat aan de criteria van bijlage II, deel A van het voorstel wordt voldaan. Vervolgens verricht de Commissie, bijgestaan door het Agentschap, een beoordeling van de maritieme opleidings- en diplomeringssystemen van het derde land. Daarbij wordt naar behoren rekening gehouden met de informatie die de lidstaat die het verzoek om erkenning indient verstrekt over de naleving door het derde land van de in de bijlage gestelde criteria. Over de erkenning van het derde land wordt door de Commissie beslist volgens de "comitéprocedure", binnen drie maanden na indiening van het met redenen omkleed verzoek van de lidstaat.

Indien de erkenning van een derde land volgens deze procedure wordt verleend, geldt het desbetreffende besluit vijf jaar in de gehele Gemeenschap. Lidstaten die officiële verklaringen willen afgeven voor passende vaarbevoegdheidsbewijzen die zijn afgegeven door datzelfde land kunnen dat doen, zonder dat zij de prestaties van het derde land nog hoeven te evalueren of bij de Commissie verzoeken moeten indienen.

4.4. Procedure voor de verlenging van een erkenning (artikel 1, lid 5, nieuwe artikel 18bis)

Aangezien de richtlijn geen bepalingen bevat aangaande de geldigheidsperiode van de erkenning van vaarbevoegdheidsbewijzen of de follow-up van de desbetreffende besluiten die door de lidstaten via de gemeenschappelijke procedure zijn genomen, stelt de Commissie een specifieke procedure voor die moet worden gevolgd in geval van verlenging van de erkenning.

De Commissie neemt het initiatief daartoe vóór het verstrijken van de geldigheidsperiode voor ieder derde land waarvoor erkenning wordt verleend volgens de nieuwe procedure. De Commissie, die wordt bijgestaan door het Agentschap, beoordeelt de erkenning van het derde land opnieuw aan de hand van alle informatie over de naleving door dat derde land van de eisen van het Verdrag sinds het vorige besluit, en op grond van de resultaten van de beoordeling die de Commissie om de vijf jaar verricht (zie onderstaand punt 4.6).

Het besluit tot verlenging van de erkenning wordt door de Commissie genomen volgens de comitéprocedure, uiterlijk één maand na het verstrijken van de geldigheidsperiode van de erkenning.

4.5. Procedure voor de intrekking van een erkenning (artikel 1, lid 5, nieuw artikel 18ter)

De ervaring heeft uitgewezen dat de maritieme opleidings- en diplomeringssystemen en procedures in derde landen binnen een zeer korte tijd aanzienlijk kunnen veranderen. Daarom voorziet het voorstel in een procedure voor intrekking van de erkenning van derde landen die niet volledig in overeenstemming is met de eisen van het STCW-Verdrag.

De erkenning van een derde land wordt ingetrokken, wanneer er duidelijke aanwijzingen zijn dat de opleidings- en diplomeringssystemen van dit derde land niet voldoen aan de eisen van het STCW-Verdrag. Het initiatief daartoe wordt genomen door een lidstaat of de Commissie, wanneer er duidelijke redenen zijn om aan te nemen dat een erkend derde land zich niet langer houdt aan de eisen van het verdrag.

Wanneer het initiatief uitgaat van een lidstaat informeert de betrokken lidstaat de Commissie en de overige lidstaten over zijn besluit om de officiële verklaringen inzake de erkenning van de door het derde land afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen en motiveert zijn besluit. De Commissie, die wordt bijgestaan door het Agentschap, onderzoekt het geval en verwijst het naar de "comitéprocedure". Het besluit moet genomen worden binnen twee maanden na de dag dat de betreffende lidstaat de Commissie en de overige lidstaten in kennis heeft gesteld van zijn besluit om de desbetreffende officiële verklaringen in te trekken. Wanneer de Commissie het initiatief neemt, wordt het geval eveneens verwezen naar de comitéprocedure voor onderzoek en passende maatregelen.

4.6. Geregelde controle op de naleving door de erkende derde landen (artikel 1, lid 5, nieuw artikel 18quater)

Dit artikel voorziet in een geregelde controle op de derde landen waaraan erkenning is verleend; er wordt gecontroleerd of opleidings- en vaarbevoegdheidsverleningssystemen en – procedures in overeenstemming zijn met de relevante eisen van het STCW-Verdrag. Deze geregelde evaluering verricht de Commissie, bijgestaan door het Agentschap, in het kader van de communautaire aanpak. Dit onderzoek wordt ingesteld tenminste om de vijf jaar na de data dat de besluiten tot erkenning van de afzonderlijke derde landen werden genomen. De resultaten van de beoordeling worden neergelegd in een verslag, dat door de Commissie aan de lidstaten wordt toegestuurd.

4.7. Wijzigingsprocedures (artikel 1, lid 6)

Dit artikel bevat een wijzigingsprocedure voor de aanpassing van de richtlijnbeoordelingen aan eventuele toekomstige wijzigingen van het Gemeenschapsrecht terzake. Alle wijzigingen moeten worden overeengekomen volgens de "comitéprocedure".

4.8. Criteria voor de erkenning van derde landen (artikel 1, lid 7)

Bijlage II bij de richtlijn geeft twee stellen procedures en criteria: a. de procedures en criteria met betrekking tot de erkenning van vaarbevoegdheidsbewijzen en b. de criteria voor de erkenning of goedkeuring van maritieme opleidingsinstellingen en maritieme onderwijs- en opleidingsprogramma's en cursussen in de derde landen. De richtlijn eist toepassing van al deze procedures en criteria bij de erkenning van door derde landen afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen.

In verband met de administratieve en financiële belasting die beoordeling van afzonderlijke maritieme instellingen in derde landen met zich meebrengt, stelt de Commissie voor om deze criteria uit de richtlijn weg te halen. Zoals reeds boven is uiteengezet wordt erkenning verleend aan een derde land na beoordeling van de maritieme systemen en procedures van dat land. De erkenning omvat derhalve alle maritieme opleidingsinstellingen die door een derde land zijn erkend en daarom is het niet nodig om afzonderlijke goedkeuring door de lidstaten van afzonderlijke scholen te eisen. De criteria voor erkenning van de door derde landen afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen worden daarentegen wel in het voorstel gehandhaafd.

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**houdende wijziging van Richtlijn 2001/25/EG van het Europees Parlement en de Raad
inzake het minimum opleidingsniveau van zeevarenden**

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 80, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie⁶,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité⁷,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's⁸,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag⁹,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Richtlijn 2001/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 april 2001 inzake het minimumopleidingsniveau van zeevarenden¹⁰ stelt de normen inzake opleiding, diplomering en wachtdienst vast voor zeevarenden die dienst doen op zeeschepen die onder de vlag van een lidstaat varen. Die normen zijn gebaseerd op de normen die zijn vastgesteld in het verdrag van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) betreffende de normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst van 1978, zoals gewijzigd (“het STCW-Verdrag”).
- (2) Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat zeevarenden die houder zijn van door derde landen afgegeven bewijzen van beroepsbekwaamheid en die dienst doen op zeeschepen uit de Gemeenschap, een kwalificatieniveau bezitten dat vergelijkbaar is met het door het verdrag vereiste niveau. Richtlijn 2001/25/EG stelt procedures en gemeenschappelijke criteria vast voor de erkenning door de lidstaten van door derde landen afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen.

⁶ PB C ... van ..., blz. ...

⁷ PB C ... van ..., blz. ...

⁸ PB C ... van ..., blz. ...

⁹ PB C ... van ..., blz. ...

¹⁰ PB L 136 van 18.5.2001, blz. 17.

- (3) Richtlijn 2001/25/EG voorziet in de herbeoordeling van de procedures en criteria voor de erkenning van door derde landen afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen en de goedkeuring van maritieme opleidingsinstellingen en maritieme studie- en opleidingsprogramma's en cursussen, in het licht van de ervaring die bij de toepassing van de richtlijn is opgedaan.
- (4) Bij de praktische uitvoering van Richtlijn 2001/25/EG is gebleken dat bepaalde aanpassingen van die procedures en criteria de betrouwbaarheid van het erkenningsstelsel aanzienlijk kunnen verbeteren, terwijl de controle- en rapportageverplichtingen voor de lidstaten worden vereenvoudigd.
- (5) Of derde landen voldoen aan de bepalingen van het STCW-Verdrag kan efficiënter worden beoordeeld als dat op een geharmoniseerde wijze geschiedt. De Commissie dient derhalve namens de gehele Gemeenschap met deze taak te worden belast.
- (6) Teneinde te waarborgen dat een erkend land volledig blijft voldoen aan de eisen van het STCW-Verdrag, dient de erkenning op gezette tijdstippen opnieuw te worden bezien en in voorkomend geval te worden verlengd. De erkenning van een derde land dat niet aan de eisen van het STCW-Verdrag voldoet, dient te worden ingetrokken totdat de tekortkomingen zijn verholpen.
- (7) Het is efficiënter de besluiten tot verlenging of intrekking van erkenningen op communautair niveau op een geharmoniseerde en gecentraliseerde wijze te nemen. De Commissie dient derhalve namens de gehele Gemeenschap met deze taak te worden belast.
- (8) Het is efficiënter het voortdurende toezicht op de naleving door de erkende derde landen op een geharmoniseerde en gecentraliseerde wijze uit te oefenen.
- (9) Een van de taken van het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid (het agentschap) is de Commissie bij te staan bij de uitvoering van taken waarmee zij is belast krachtens communautaire wetgeving met betrekking tot opleiding, diplomering en wachtdienst van scheepsbemanningen.
- (10) Het agentschap dient derhalve de Commissie bij te staan in de uitvoering van haar taken in verband met het verlenen, verlengen en intrekken van erkenningen van derde landen. Het dient de Commissie eveneens bij te staan bij het uitoefenen van toezicht op de naleving door derde landen van de eisen van het STCW-Verdrag.
- (11) Het STCW-Verdrag bevat voorschriften inzake de taal van vaarbevoegdheidsbewijzen en officiële verklaringen betreffende de afgifte van een vaarbevoegdheidsbewijs. De bestaande bepalingen van Richtlijn 2001/25/EG dienen te worden afgestemd op de desbetreffende voorschriften van het STCW-Verdrag.
- (12) Het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee van 1974, zoals gewijzigd, (SOLAS-Verdrag) bevat voorschriften inzake de taal die moet worden gebruikt voor communicatie tussen brug en wal over veiligheidsaspecten. Richtlijn 2001/25/EG moet worden aangepast aan de recente wijzigingen in dat verdrag, die op 1 juli 2002 van kracht zijn geworden.
- (13) Er dient te worden voorzien in procedures om deze richtlijn aan toekomstige wijzigingen in het Gemeenschapsrecht aan te passen.

(14) Richtlijn 2001/25/EG dient dienovereenkomstig te worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 2001/25/EG wordt als volgt gewijzigd:

(1) Artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3 wordt gelezen:

“3. Vaarbevoegdheidsbewijzen worden afgegeven overeenkomstig voorschrift I/2, lid 1, van het STCW-Verdrag.”

b) in lid 5 wordt de volgende zin toegevoegd:

“Officiële verklaringen worden afgegeven overeenkomstig artikel VI, lid 2, van het STCW-Verdrag.”

(2) Artikel 17, onder e), wordt gelezen:

“ e) passende middelen voor communicatie tussen het schip en de autoriteiten aan de wal. Deze communicatie geschiedt in overeenstemming met hoofdstuk V, voorschrift 14, lid 4, van het SOLAS-Verdrag;”.

(3) Artikel 18, lid 3, wordt gelezen:

“3. Zeevarenden die niet in het bezit zijn van het in artikel 4 bedoelde vaarbevoegdheidsbewijs, kunnen op onder de vlag van een lidstaat varende schepen dienst doen, indien er over de erkenning van hun passend vaarbevoegdheidsbewijs een besluit is genomen overeenkomstig de hieronder uiteengezette procedure:

a) een lidstaat die voornemens is door middel van een officiële verklaring een door een derde land afgegeven passend vaarbevoegdheidsbewijs voor kapiteins, officieren of radio-operators te erkennen voor dienst op een schip dat zijn vlag voert, dient bij de Commissie een verzoek om erkenning van dat derde land in met alle informatie en bewijzen met betrekking tot de naleving van de in bijlage II vermelde criteria.

De Commissie, bijgestaan door het agentschap, beoordeelt de opleidings- en diplomeringssystemen in het derde land waarvoor het verzoek om erkenning werd ingediend, teneinde na te gaan of het betrokken land aan alle eisen van het STCW-Verdrag voldoet;

b) de Commissie neemt het besluit tot erkenning van een derde land overeenkomstig de procedure van artikel 23, lid 2), binnen drie maanden te rekenen vanaf de datum van het verzoek om erkenning. De verleende erkenning blijft vijf jaar geldig. De lidstaat die het verzoek heeft ingediend, neemt de nodige maatregelen om het besluit ten uitvoer te leggen;

c) een lidstaat kan, met betrekking tot schepen die zijn vlag voeren, besluiten door middel van een officiële verklaring vaarbevoegdheidsbewijzen te bevestigen die zijn afgegeven door derde landen die door de Commissie zijn erkend;

d) wanneer een derde land door de Commissie is erkend en indien de Maritieme Veiligheidscommissie van de IMO na voltooiing van haar evaluatie niet heeft kunnen vaststellen dat het derde land heeft aangetoond volledige uitvoering te hebben gegeven aan de bepalingen van het STCW-Verdrag, leidt de Commissie de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure in met het oog op een herbeoordeling van de erkenning van dat land. De betrokken lidstaat neemt alle passende maatregelen ter uitvoering van het overeenkomstig die procedure genomen besluit;

e) door de Commissie wordt een lijst van de erkende derde landen opgesteld en bijgewerkt. De lijst wordt bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen, C-serie*.”

(4). De volgende artikelen 18bis, 18ter en 18quater worden ingevoegd:

“Artikel 18bis

Voor het einde van de in artikel 18, lid 3, onder b) bedoelde geldigheidsperiode onderwerpt de Commissie, bijgestaan door het agentschap, de erkenning van het betrokken derde land aan een nieuwe beoordeling, teneinde na te gaan of dat land nog steeds aan de eisen van het STCW-Verdrag voldoet en te bepalen of de erkenning zal worden verlengd.

De Commissie houdt bij de besluitvorming over een verlenging van de erkenning van een derde land rekening met alle informatie met betrekking tot de naleving door dat land van het STCW-Verdrag en met name met de resultaten van de beoordeling die de Commissie heeft verricht overeenkomstig artikel 18quater, lid 1. Er wordt eveneens rekening gehouden met rapporten die overeenkomstig artikel 18quater, lid 3, zijn opgesteld.

Het besluit over de verlenging van de erkenning wordt uiterlijk één maand voor het verstrijken van de geldigheidsperiode van de erkenning genomen overeenkomstig de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure.

Artikel 18ter

1. Wanneer een lidstaat of de Commissie, ongeacht de in bijlage II, deel A vermelde criteria, van oordeel is dat een erkend derde land niet langer aan de eisen van het STCW-Verdrag voldoet, verwijst de Commissie de zaak naar het in artikel 23 bedoelde comité.

2. Wanneer een lidstaat de officiële verklaringen van door een derde land afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen intrekt, stelt hij onverwijld de Commissie en de overige lidstaten in kennis van zijn met redenen omklede besluit.

3. De Commissie, bijgestaan door het agentschap, herbeoordeelt de erkenning van het betrokken derde land, teneinde na te gaan of dat land inderdaad niet aan de eisen van het STCW-Verdrag voldoet.

4. Het besluit betreffende de intrekking van de erkenning wordt binnen twee maanden te rekenen vanaf de datum van kennisgeving door de lidstaat genomen volgens de in artikel 23, lid 2, bedoelde procedure. De betrokken lidstaat neemt alle passende maatregelen ter uitvoering van het besluit.

Artikel 18quater

1. Derde landen die overeenkomstig de procedure van artikel 18, lid 3, onder b), zijn erkend, worden op gezette tijdstippen en ten minste om de vijf jaar door de Commissie, bijgestaan door het agentschap, beoordeeld om na te gaan of zij aan de desbetreffende criteria van bijlage II voldoen.

2. Bij het selecteren van derde landen met het oog op beoordeling besteedt de Commissie bijzondere aandacht aan de gegevens die de havenstaatcontrole krachtens artikel 20 heeft opgeleverd alsmede aan de rapporten die krachtens deel A-I/7 van het STCW-Verdrag zijn opgesteld.

3. De Commissie verstrekt de lidstaten een verslag over de resultaten van de beoordeling.”

(5) In artikel 22, lid 1, wordt de volgende zin toegevoegd:

“Deze richtlijn kan tevens volgens dezelfde procedure worden gewijzigd met het oog op de toepassing, in het kader van deze richtlijn, van relevante wijzigingen in het Gemeenschapsrecht”.

(6) Bijlage II wordt gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze richtlijn.

Artikel 2

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op [...] aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, op

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

BIJLAGE

Bijlage II van Richtlijn 2001/25/EG wordt vervangen door:

“BIJLAGE II

CRITERIA VOOR DE ERKENNING VAN DERDE LANDEN DIE VAARBEVOEGDHEIDSBEWIJZEN HEBBEN AFGEGEVEN OF IN OPDRACHT WAARVAN VAARBEVOEGDHEIDSBEWIJZEN ZIJN AFGEGEVEN, ZOALS BEDOELD IN ARTIKEL 18, LID 3, ONDER a)

A. Derde landen waarvan de Maritieme Veiligheidscommissie van de IMO heeft bevestigd dat zij informatie hebben verstrekt die aantoonst dat volledige uitvoering is gegeven aan de relevante bepalingen van het STCW-Verdrag

1. Het derde land moet partij zijn bij het STCW-Verdrag.
2. Van het derde land moet door de Maritieme Veiligheidscommissie zijn vastgesteld dat het volledige uitvoering heeft gegeven aan de bepalingen van het STCW-Verdrag.
3. De lidstaat moet zich via alle nodige maatregelen, die onder meer de inspectie van voorzieningen en procedures kunnen omvatten, ervan vergewist hebben dat de voorschriften betreffende bekwaamheidsnormen, de afgifte van vaarbevoegdheidsbewijzen en officiële verklaringen en de registratie daarvan volledig worden nageleefd, en dat er een stelsel van kwaliteitsnormen is vastgesteld in overeenstemming met voorschrift I/8 van het STCW-Verdrag.
4. De lidstaat is bezig met het sluiten van een overeenkomst waarbij het derde land zich ertoe verbindt hem snel in kennis te stellen van alle ingrijpende veranderingen in de regelgeving betreffende opleiding en vaarbevoegdheidsbewijzen die worden verstrekt in overeenstemming met het STCW-Verdrag.
5. De lidstaat treft maatregelen om ervoor te zorgen dat zeevarenden die vaarbevoegdheidsbewijzen voor functies op managementniveau ter erkenning aanbieden, beschikken over de vereiste kennis van de zeevaartwetgeving van de lidstaat, voorzover van toepassing voor de functies die zij mogen uitoefenen.
6. Indien een lidstaat de beoordeling van de naleving door een derde land wenst aan te vullen met een evaluatie van bepaalde maritieme opleidingsinstellingen, gaat hij te werk overeenkomstig de bepalingen van deel A-I/6 van het STCW-Verdrag.

B. Derde landen waarvan de Maritieme Veiligheidscommissie niet heeft bevestigd dat zij informatie hebben verstrekt die aantoonst dat volledige uitvoering is gegeven aan de relevante bepalingen van het STCW-Verdrag

1. Indien de Maritieme Veiligheidscommissie nog bezig is met het vaststellen dat het derde land heeft aangetoond volledige uitvoering te hebben gegeven aan de bepalingen van het STCW-Verdrag, zijn de volgende bepalingen van toepassing:

Het derde land moet aan de lidstaat die door dat derde land of in opdracht van dat derde land afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen wenst te erkennen, de volgende informatie verstrekken:

(i) teksten van wetten, decreten, beschikkingen, verordeningen en instrumenten die verband houden met de uitvoering van het STCW-Verdrag;

(ii) een uitvoerige beschrijving van de inhoud en de duur van studiecursussen, met inbegrip van een duidelijke verklaring omtrent het beleid dat gevolgd wordt op het gebied van onderwijs, opleiding, examinering, beoordeling van de bekwaamheid en vaarbevoegdheidsverlening;

(iii) nationale examinerings- en andere voorschriften voor elk soort vaarbevoegdheidsbewijs dat in overeenstemming met het SCTW-Verdrag wordt afgegeven;

(iv) een toereikend aantal voorbeelden van in overeenstemming met het STCW-Verdrag afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen;

(v) informatie over de organisatie van het landsbestuur;

(vi) een beknopte uiteenzetting van de voorziene en bestaande wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen die ervoor moeten zorgen dat aan de voorschriften wordt voldaan, met name op het gebied van opleiding en beoordeling alsmede afgifte en registratie van vaarbevoegdheidsbewijzen;

(vii) een beknopt overzicht van de procedures voor het machtigen, erkennen of goedkeuren van opleidingen en examineringen alsook de door het STCW-Verdrag voorgeschreven beoordelingen van bekwaamheid, de daaraan verbonden voorwaarden en een lijst van de verleende machtigingen, erkenningen en goedkeuringen.

2. De lidstaat moet de verstrekte informatie vergelijken met alle relevante voorschriften van het STCW-Verdrag om zich ervan te vergewissen dat volledige uitvoering is gegeven aan de bepalingen van het STCW-Verdrag.

3. De lidstaat moet zich via alle nodige maatregelen, die onder meer de inspectie van voorzieningen en procedures kunnen omvatten, ervan vergewist hebben dat de voorschriften betreffende bekwaamheidsnormen, de afgifte van vaarbevoegdheidsbewijzen en officiële verklaringen en de registratie daarvan volledig worden nageleefd, en dat er een stelsel van kwaliteitsnormen is vastgesteld in overeenstemming met voorschrift I/8 van het STCW-Verdrag.

De punten A. 4, 5 en 6 zijn eveneens van toepassing bij deze procedure.

FINANCIEEL MEMORANDUM BIJ HET BESLUIT

Benaming van de maatregel: Voorstel voor een Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Richtlijn 2001/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 april 2001 inzake het minimumopleidingsniveau van zeevarenden

Tenuitvoerlegging

De voorgestelde maatregelen worden door de Commissie met extern personeel ten uitvoer gelegd via uitbesteding. Het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid zal de Commissie bijstaan in de uitvoering van de taken waarmee zij krachtens de voorgestelde maatregel is belast, zoals bepaald in de aangenomen verordening tot oprichting van dit agentschap (Verordening (EG) nr. 1406/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2002 tot oprichting van een Europees Agentschap voor maritieme veiligheid).

Financiële gevolgen voor de begroting

Dit voorstel heeft geen directe financiële gevolgen voor de Commissie. Wat de administratieve uitgaven betreft, zouden de huidige personele middelen in DG TREN (één deeltijdse administrateur met secretariaat en een budget voor dienstreizen voor contacten met het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid) moeten volstaan.

EFFECTBEOORDELINGSFORMULIER

EFFECT VAN HET VOORSTEL OP HET BEDRIJFSLEVEN, MET NAME OP HET MIDDEN- EN KLEINBEDRIJF (MKB)

TITEL VAN HET VOOSTEL

Voorstel voor een Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Richtlijn 2001/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 april 2001 inzake het minimumopleidingsniveau van zeevarenden.

REFERENTIENUMMER VAN HET DOCUMENT

COM(2002)XXX

HET VOORSTEL

1. *Waarom is, gelet op het subsidiariteitsbeginsel, communautaire wetgeving op dit gebied noodzakelijk en wat zijn de voornaamste doelstellingen?*

Het voorstel heeft voornamelijk tot doel een bestaande richtlijn te wijzigen, teneinde bepaalde aspecten van de bepalingen te verscherpen en te vereenvoudigen. Aangezien met het voorstel een herziening van een bestaande richtlijn wordt beoogd, is een richtlijn de enige mogelijke vorm van communautaire maatregel.

EFFECT OP HET BEDRIJFSLEVEN

2. *Op welke bedrijven is het voorstel van invloed?*

– *in welke sectoren*

Rederijen die zeevaartdiensten exploiteren, hebben tot taak ervoor te zorgen dat volledige uitvoering wordt gegeven aan de in het voorstel vervatte verplichtingen.

– *in welke grootteklassen (wat is het aandeel van kleine en middelgrote ondernemingen)*

Het voorstel heeft gevolgen voor bedrijven van uiteenlopende grootte, van bedrijven die slechts één schip bezitten tot eigenaars van grote vloten.

– *in welke specifieke geografische gebieden*

In alle lidstaten van de EU, met uitzondering van de landen die niet aan zee grenzen. In principe zijn er echter gevolgen voor alle lidstaten in hun rol van vlagstaten.

3. *Wat moeten de bedrijven doen om aan de voorgestelde wetgeving te voldoen?*

Deze bedrijfssectoren moeten alle nodige maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat zeevarenden die op hun schepen dienst doen, over passende vaarbevoegdheidsbewijzen beschikken in overeenstemming met de in dit voorstel vastgestelde procedures.

4. *Welke economische gevolgen zal het voorstel waarschijnlijk hebben?*

– *voor de werkgelegenheid*

Er worden geen economische gevolgen voor de werkgelegenheid verwacht.

– *voor de investeringen en de oprichting van nieuwe bedrijven*

Geen economische gevolgen voor de investeringen en de oprichting van nieuwe bedrijven.

– *voor het concurrentievermogen van het bedrijfsleven*

Geen economische gevolgen voor het concurrentievermogen van het bedrijfsleven.

5. *Houdt het voorstel maatregelen in waarmee wordt beoogd rekening te houden met de specifieke situatie van het midden- en kleinbedrijf (minder strenge of andere voorschriften, enz.)?*

Neen, dergelijke maatregelen zijn niet noodzakelijk.

RAADPLEGING

6. Over het voorstel geraadpleegde organisaties en overzicht van hun standpunten.

Op een overlegbijeenkomst uitgenodigde en vertegenwoordigde organisaties:

- European Community Shipowners' Association (ECSA)
- European Transport Workers' Federation (ETF)

Overzicht van de standpunten:

De belanghebbenden steunen de noodzaak van een herziening van de huidige procedure voor erkenning van door derde landen afgegeven vaarbevoegdheidsbewijzen en vervanging door een efficiënter stelsel van communautaire erkenning van derde landen.

Zij staan positief tegenover de nieuwe rol die het Europees Agentschap voor maritieme veiligheid zal spelen in de beoordeling van de systemen voor maritieme opleiding en vaarbevoegdheidsverlening in de derde landen die een groot deel van de arbeidskrachten leveren.

De belanghebbenden hadden geen bezwaar tegen het voorstel met betrekking tot de taalvoorschriften voor vaarbevoegdheidsbewijzen en officiële verklaringen van erkenning alsmede voor de communicatie tussen het schip en de autoriteiten aan de wal.